

Reseberättelse Belgian International 2014

Av Daniel Sahlberg

Jag har varit domare sedan 1997, och dömt internationellt sedan 2006. År 2009 fick jag BEC-ackreditering på EM U17 i Kroatien. Det har gett mig möjlighet att döma både tävlingar på BEC-touren och BWF-tävlingar med höjdpunkten vid vårt eget EM i Karlskrona. För två år sedan tog jag beslutet att istället satsa på att bli referee på internationell nivå och detta har jag sedan arbetat hårt med. 2013 fick jag möjlighet att besöka Belgian International och gå på en refereekurs med bland andra en av världens mest erfarna referees, Torsten Berg. På kursen var vi totalt 12 deltagare och efter kursen skulle de som fick goda resultat på kursen få möjlighet att bli bedömda för att få BEC-ackreditering.

I början av sommaren så fick jag till slut inbjudan att vara biträdande referee för Belgian International. Referee var Carsten Koch, en av världens bästa referees, och han skulle även bedöma min insats. Vi kom tidigt överens om att jag skulle göra huvuddelen av allt arbete och bara få bekräftat ifrån honom före eventuella kontroversiella beslut.

Jag hade aldrig tidigare varit i rollen som referee i en BEC-tävling och inser nu hur mycket arbete som ligger bakom arrangemanget. Som referee är det min uppgift att se till att arrangören följer de tävlingsbestämmelser som finns, t ex BWFs General Competition Regulations och BECs Circuit regulations, totalt 57 sidor tätt skrivna regler. Det blev många timmar både att plugga regler och att prata med arrangörerna. Men min uppgift var egentligen ganska lätt eftersom de Belgiska arrangörerna är både vana och duktiga.

I början av september var det dags att övervaka seedning- och lottningsprocessen. BEC gör det mesta arbetet så för min del var det bara att kontrollera. Men eftersom jag samtidigt precis börjat vara pappaledig var det lite svårt att hitta tid, som tur var kunde vi hälsa på mamma Åsa på jobbet och jag fick en stund för mig själv.

Till slut var det dags att åka ner till tävlingen. Som domare så behöver man vara på plats till domarbriefingen som brukar vara vid 21-tiden dagen före tävlingen. Som referee så behöver man komma antingen två dagar före eller tidigt på morgonen, jag hade tur att hitta en flight så jag var nere vid 9-tiden på morgonen.

Väl på plats så gjorde vi en noggrann rundvandring i hallen för att kontrollera att allt var bra för spel. Vissa justeringar, t ex flytta på en vit vägg som delvis stod bakom en bana och inte var någon bra bakgrund för spelarna. Eftersom allt flöt på så hade vi tid för en promenad i staden och lunch utomhus i det vackra vädret. På kvällen var det dags för briefing, först för lagledarna och senare för domarna. Jag tyckte första dagen gick bra men behöver öva mer på att hålla presentationer.

Dagen efter var det så dags att börja kvalspelet. Om man har gjort sina förberedelser ordentligt så är arbetet under tävlingen inte så omfattande, särskilt inte eftersom vi hade ett mycket erfaret tävlingssekretariat som skötte matcherna. Samtidigt så måste man hela tiden vara alert och vaken på vad som händer på *alla* banor och beredd på att snabbt agera om det uppstår problem. Refereen är också på plats först av alla tekniska funktionärer och är den som lämnar hallen sist på kvällen så det

är långa dagar. Under första dagen handlade arbetet mest om att hantera de återbud som kom in och att se till att lyfta in spelare från kvalet i huvudturneringen eller ifrån reservlistan till kvalet.

Även nästa dag, när huvudturneringen började, blev en lång dag. Nu var det ännu mindre uppgifter och därmed fanns det mer tid för att följa händelserna på banan och stötta domarna och linjedomarna. Vi spelade med nya räknesättet 5 set till 11 och det blev många diskussioner om för och nackdelar med systemet. Vi märkte framförallt under andra dagen att matchlängden inte sjönk så mycket som vi trott och dagen slutade med en försening på drygt en timme, men vi var ändå klara vid 22-tiden tack vare att ursprungliga sluttiden var ganska tidigt.

Tredje dagen innebar kvartsfinaler och semifinalerna. Vi började ganska tidigt på dagen och hade sedan en paus på ett par timmar. Jag passade på att åka till hotellet och vila innan vi startade vid 19.30. En ganska sen start men det gjorde att många åskådare hann sluta sina arbeten och hinna till hallen så det var bra för publiksiffrorna.

Så sista dagen med finaler. Vi började ganska sent på eftermiddagen och det Flamländska badmintonförbundet bjöd på en tacklunch vid domkyrkan i Leuven centrum. Leuven är en stad med anor från 1000-talet och har många gamla och rikt utsmyckade byggnader till exempel rådhuset. Staden blev delvis skadad i första världskriget men mycket har reparerats och återuppbyggt. På eftermiddagen åkte vi ut till hallen för att förbereda allt. Det var ganska mycket procedurer som behövde gås igenom och tränas och dessutom spelade Belgisk TV in finalerna så det var en hel del att koordinera med TV-produktionen.

Sammantaget så var det en mycket lyckad turnering. Arrangörerna vet vad de håller på med och med många erfarna domare, bland annat Håkan Fossto, så var det aldrig några problem på banorna. Jag var också i huvudsak nöjd med min egen insats men tyvärr räckte inte min tidigare erfarenhet till för att jag skulle bli rekommenderad för ackreditering. Jag hoppas på att få en ny chans senare och skall satsa på att göra så många uppdrag jag kan få fram till dess.

Det kan låta som att refereuppdraget bara innebär en massa arbete och visst är det en del jobb, samtidigt är det väldigt roligt och om man har glimten i ögat kan man få en väldigt bra kontakt med både spelare, ledare och de tekniska funktionärerna vilket ger många spännande samtal. Som referee finns det också mer tid att se till helheten än som domare när man är djupt fokuserad på sin egen match.